

Vacances

Primer divendres de juliol. Acabo d'aparcar el cotxe al Passeig de Vilaret, després de pagar per mitja hora d'estacionament, tal com marquen les normes municipals.

Una llarga corrua d'infants, amb un llarg i punxegut barret de fada i un mantell fet d'un tros de plàstic pintat amb llampants colors, està travessant el passeig. Canten amb alegria i a la cara porten escrit que s'ho estan passant d'allò més bé. Els acompanyen, igualment disfressades, les seves joves monitores que als seus vint anys o poc més, saben fer-se elles també com infants, per tal que aquella trepa de nens i nenes, visqui joiosament els seus primers dies de vacances.

Sento que algú em crida pel nom. Sota la llargaruda caputxa que li tapa la cara fins a les celles, pels cabells rossos i arrissats que tot just li surten per les vores de l'ajustat barret, hi descobreixo la riallera i simpàtica Cristina. Ens coneixem del catecisme i de coincidir sovint sovint camí dels menjadors a l'hora de dinar al col·legi.

Si la Cristina, que forma part del grup davanter on hi van els més grans, tot just té entre 7 i 8 anys; quants en tindran aquelles miniatures de nens i nenes, que amb alegria passen cantant i tanquen la desfílada?

Igualment com aquests nens i nenes del Casalet, seran molts els jovenets i adolescents que en el Casal d'Estiu, o bé en els campaments de La Claca o La Colla Excursionista, es trobaran per passar junts moltes hores de sa divertiment durant les vacances.

Darrera totes aquestes activitats de diversió i educatives, perquè siguin possibles, hi ha d'haver persones adultes - joves o no tan joves - que, generosament, posin part del seu temps lliure

als servei dels altres. Potser ells, per la responsabilitat que assumeixen, no es divertiran pas, ni en els jocs, ni en llargues caminades o en les nits dormint al ras; però, per la bona acció duta a terme, són ells els qui experimentaran la satisfacció més plena, per haver contribuït al benestar d'uns infants i uns joves en les seves vacances.

Per uns moments havia oblidat que en el butxacó de la jaqueta, ben a prop del cor, hi duia Jesús Eucaristia. Els primers divendres hi ha bons cristians, amb dificultats de salut per anar a l'església, que tenen desig de rebre la Comunió.

A Jesús, el Fill de Déu que, com diu Sant Pere: «va passar per la terra fent el bé», li demanava que protegeixi en les seves vacances tots els nostres infants i joves i doni el premi promès a tots el qui - sabent-ho o sense saber-ho - a semblança d'Ell, passen per la vida fent el bé.

Han passat pocs dies, des que, inesperadament, vaig trobar-me amb al llarga processó dels petits del Casalet i les seves monitores. Ara vull pensar en les vacances d'aquest estiu per part de la gent adulta de Cassà.

Primerament, recordo aquells que no podran fer-ne, per manca de salut o de diners... Aquells que, amb el seu bon cor, es quedaran sense, perquè no volen deixar sols als pares o els avis, que degut als anys i les xacres, els necessiten...

Confio i desitjo que siguin molts, els qui per unes setmanes, sense l'obligació diària del treball, puguin i sàpiguen treure bon fruit de les seves vacances.

Hi ha qui les acabarà més cansat que no va començar-les. Desaprofitarà l'ocasió de dedicar més temps i atenció a la família i als altres. Potser viatjarà, sense enriquir-se culturalment i espiritual del tracte amb cultures i pobles diferents. Sense temps per a llegir profitosament i amb calma un bon llibre, anirà corrent i amb presses d'un lloc a l'altre, fugint de l'avorriment que porta dintre.

Fa anys, parlant amb el poeta Josep Vicenç Foix d'aquesta manera de fer vacances, m'explicava el fet en què s'havia trobat el dia abans. Em deia: «anava tot passejant camí de casa (vivía en un extrem del Port) i en passar pel curt i estret carrer de l'Illa, un cotxe tocava el clàxon repetidament al meu darrera. Eren de Barcelona i vaig preguntar-los, si tenien alguna urgència que els mugués tanta pressa. Sorpresos per la meva pregunta, em van contestar: «No!, no sabíem què fer i hem dit d'anar a prendre un cafè al bar del Moli Gros».

«Educadament i amb calma vaig dir-los: i no us sembla que si no sabíeu què fer per passar la tarda, hauríeu de procurar no manar presses als qui com jo, volen reposar i fer vacances?»

Diuen que fer vacances és trencar amb la rutina de cada dia, per fer el que no podem durant l'any per les obligacions de la feina. Dedicar el temps a ocupacions que ens distreguin i ens siguin agradoses de fer. I, millor si, de més a més, ens són profitoses per a nosaltres i pels altres.

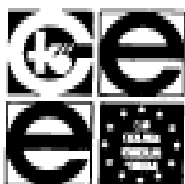
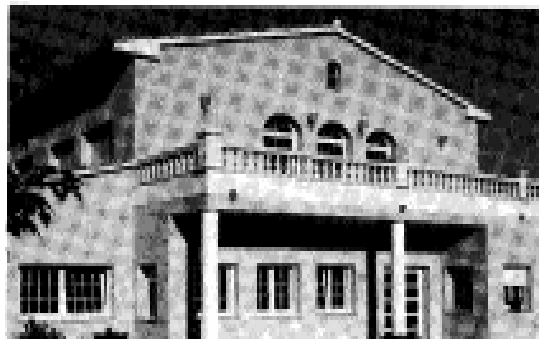
Procuraré seguir aquesta norma, en els 7 dies a l'any que tinc de vacances, gràcies a Mn. Pere, de Llambilles, que assumirà la responsabilitat de la parròquia i a Mn. Àngel que es farà càrrec de les urgències.

A tots vosaltres, bons amics i convilatans, us desitjo: BONES I PROFIToses VACANCES!

Mossèn Pere Casals

FINESTRES DE PVC I ALUMINI

SCHÜCO
INTERNATIONAL
SISTEMA
KÖMMERLING

Ctra. Caldes de Malavella, P.Q. 0,83
Tels. (972) 46 03 55 - 46 14 41 - Fax 46 30 02
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

EL TEMPS ESPATLLÀ LA FESTA

La berenada que fan cada any els nens i nenes de primera comunió, junt amb les catequistes, al bonic paratge de la Font Picant de Romanyà hagué de canviar-se de data per raons de transport i fer-se el dia 5 de juny. Quan l'autocar es trobava ben a prop del seu destí, l'aigua que queia a doll obligà a girar cua i retornar a Cassà. La festa s'organitzà a la rectoria, amb una pel·lícula de dibuixos animats a la pantalla del televisor de la sala del Sagrat Cor i un succulent berenar. El bon humor i una bona gana, tot ho arreglaren. Fou una peripècia més per explicar.

VETLLA DE PREGÀRIA

Com acabament del curs que el germà Salvador ha dirigit quizenalment amb l'estudi de la Bíblia i concretament sobre els Fets dels Apòstols, els dimarts dia 11 de juny, es reuní a 2/4 de 9 del vespre a la capella del Santíssim una quarentena de feligresos, en una vetlla de pregària. En un temps de sorolls i preocupacions, la pregària i el silenci no deixen d'ésser una bona teràpia pel nostre tràfec de cada dia.

A la sortida feren cap a la rectoria per un llaminer piscolabis, que és bo d'alimentar l'esperit i també el cos.

PELEGRINATGE DIOCESÀ A LORDA

El dissabte dia 22 de juny sortia el XXXVII pelegrinatge diocesà amb malalts a Lorda. Cassà i comarca, com cada any hi aportaren un bon grapat de romeus: 19 malalts, 19 infermeres i 2 pelegrins. Retornaren el dia 26 de juny reconfortats per la Verge. Lorda deixa dins el cos i l'ànima una pau i una tranquil·litat que ben segur que no curen; però que són com una carícia de benestar que ens fa la mare.

UN RECORD PER UN ALTRE AMIC QUE ENS HA DEIXAT

El dia 28 de maig passat moria sobtadament a Girona l'amic Josep M. Xifró i Vegué, als 75 anys d'edat. D'això ja en quedà constància en l'anterior número de LLUMIGUIA. Però crec que l'amic Xifró me-

reix una mica més que una simple nota necrològica. Xifró fou un col·laborador del Luz y Guia els anys en què començava a agafar arrencada. Fou un company dels que llavors formàvem part de l'Acció Catòlica i de les aventures dels inicis del Casal Familiar. I tots sabem de la seva afeció al teatre; potser la seva dèria més accentuada. Encara que sigui sabut, cal recordar la seva participació en tantes i tantes funcions teatrals en què ha cooperat, en tants elencs en què s'ha mogut i creat, alguns com el Grup de Teatre Cassanenc. I el molt que ha aportat a obres teatrals de gran èxit de llengua castellana que traduïa i adaptava per poder ser representades en els nostres escenaris, com LA MURALLA, amb un permís particular del seu autor Joaquim Calvo Sotelo o EL SOSIEGO, de José de Lucio i tantes altres, sempre amb l'anuença dels seus creadors.

Havia deixat el poble i establert a Girona. Coses de la vida. Potser aquesta absència a alguns de nosaltres ens ha fet perdre de vista el seu tarannà i a més altres desconèixer una forma de ser impensable. Me'l fa recordar un escrit que ha publicat darrerament la revista de la diòcesi de Girona EL SENYAL, en l'apartat de Cartes dels lectors, ben poc abans de deixar-nos:

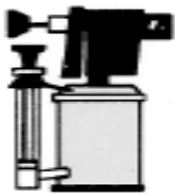
BATEIGS EN LA VETLLA PASQUAL

«Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.» (Mt. 28, 19-20). Aquest mandat de Jesucrist. I després de més de dos mil anys i de milions i milions de baptismes, va continuar en la nit de la vigília

de la Pasqua en la parròquia de Sant Pau de Girona. Dues noies: l'Aura Carlos i Iniesta de nou anys i la Leisy Pérez i Sobrado de vint-i-nou anys, conscients del que feien, van decidir incorporar-se a l'Església de Jesucrist rebent el sagrament del Baptisme de mans del rector, Ignasi Forcano i Isern. Elles mateixes ho van declarar amb entusiasme a tota l'assemblea cristiana assistent a la missa de la festa de la Pasqua.

L'Aura és de Girona i viu a Girona i la Leisy és cubana. Fa cinc anys que viu i treballa a Girona. Vaig conèixer a Leisy casualment. A Cuba es preparava per al bateig, però moments estranys li'n van privar. Va mostrar gran anhel per batejar-se i ho va aconseguir. Jo vaig ser el seu padrí.

Pel baptisme, Déu pren possessió de la nostra vida. Jesucrist, l'enviat, purifica el batejat de tota mancança i el fa néixer a la vida divina. Amb aquest acte sacramental, Jesucrist s'uneix de manera íntima a la persona batejada i d'un bon principi la incorpora a l'Església, poble de Déu, i la santifica pel voler de l'Esperit Sant convertint-se en temple vivent de l'Esperit Sant. Aquest acte, aplicat a una criatura de poc temps sembla un fet normal; però quan els batejats són persones adultes, aleshores ja pren una dimensió transcendent davant de la qual no hi ha altra postura que quedar-se mut d'admiració davant tant d'amor i de gràcia divina. Tot això són detalls del que jo vaig viure en aquella sortosa nit de la Pasqua de Resurrecció de Jesucrist. I tot prenent de la mà la meva fillola Leisy, vam unir-nos a la comunió dels fidels d'aquella comunitat cristiana que va celebrar amb joia el cristià esdeveniment. Les noves batejades, l'Aura i la Leisy, entrades en la primavera cristiana, van rebre de l'assemblea sinceres i emocionades felicitacions; mentrestant, en el temple de Sant Pau de Girona es respirava el perfum del Crist Ressuscitat".

JAUME BOSCH

IMPERMEABILITZACIONS, S.C.

I ara també venda de pintures per a la llar

C/ Marina, 46 Tel. 972 46 17 69
17244 CASSÀ DE LA SELVA